ΕΓΓΡΑΦΑ ΤΟΥ ΜΕΣΑΙΩΝΟΣ

ΑΡΓΥΡΟΒΟΥΛΛΟΝ ΤΟΥ ΘΩΜΑ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ

ΤΟΥ κ. ΣΤΕΡΓΙΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

Τὰ χωρία τοῦ πριγκηπάτου τῆς Ἀχαΐας καὶ τῶν ἐνετικῶν κτήσεων πέριξ τῆς Μεθώνης καὶ Κορώνης ἔκειντο φύρδην μίγδην κατὰ τὴν φραγκικὴν κατοχήν. Μετὰ δὲ τὴν κατάλυσιν τῆς φραγκικῆς κυριαρχίας αἱ κτήσεις τοῦ ἡγεμόνος τῆς Ἀχαΐας περιῆλθον εἰς χεῖρας τῶν Παλαιολόγων καὶ διὰ τὰ ἀνωτέρω χωρία τῶν ἐνετῶν ὁ Θωμᾶς Παλαιολόγος εἶχε συχνὰς ἔριδας μὲ τὴν Βενετίαν. Ἐπειδὴ οὗτος συνεχῶς κατελάμβανε ἐνετικὰ χωρία καὶ κτήματα καὶ διὰ τῆς βιαίας ἀποκτήσεως καὶ κατακρατήσεως τούτων ἔφθειρε τὰς ἐνετικὰς κτήσεις ἐν Μεσσηνίᾳ, ἡ σύγκλητος τῆς Βενετίας διὰ ψηφίσματος τῆς 10 Ὀκτωβρίου 1450 ἐπεφόρτισε τὸν ἀπεσταλμένον εἰς τὴν Μωρέαν Νικόλαον Καντάλε νὰ παραπονεθῇ παρὰ τῷ Θωμᾷ. Οὗτος ὅμως δι' ὑπεκφυγῶν δὲν ἱκανοποίησε τὴν ἐνετικὴν κυβέρνησιν.

Τὴν 9 Ἰουλίου 1451 ἡ σύγκλητος ἔδωκεν ἐντολὴν εἰς τὸν ἐπιτεταγμένον της Λαυρέντιον Μόρε νὰ διαμαρτυρηθῇ παρὰ τῷ αὐτοκράτορι Κωνσταντίνῳ Παλαιολόγῳ καὶ νὰ παρακαλέσῃ αὐτὸν ὅπως συστήσῃ εἰς τοὺς ἀδελφούς του (Θωμᾶν καὶ Δημήτριον) νὰ μὴν ἐρημῶσι τὰ ἐνετικὰ ἐδάφη.

Ὅταν οἱ κάτοικοι τῆς Μεθώνης διὰ τοῦ ἀπεσταλμένου των Βερνάρδου Γκιβράντα (Zakythinos, Le Despotat grec de Morée σ. 244) ἐπληροφόρησαν τὴν σύγκλητον ὅτι ὁ Θωμᾶς ἔβλαπτε πολὺ συχνὰ τὰς κτήσεις καὶ τὰς ἰδιοκτησίας τῶν ὑπηκόων τῆς Δημοκρατίας ἀπεφασίσθη τῇ 28 Ἰουλίου 1451 νὰ ἀποστείλωσιν εἰς τὸν Θωμᾶν ἐπιστολὴν καὶ νὰ παρακαλέσωσιν αὐτὸν νὰ παύσῃ τὰς βιαιότητας καὶ νὰ ἀποζημιώσῃ τοὺς κατοίκους τῆς Μεθώνης. Ἡ κατάστασις αὐτὴ κατὰ τι μεταβεβλημένη διαιωνίζετο μέχρις ὅτου ὁ Θωμᾶς ἀπειλούμενος ὑπὸ τῶν Τούρκων ἀπεφάσισε τὸν Ἰούλιον τοῦ 1460 νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Πελοπόννησον καὶ νὰ ἀναχωρήσῃ εἰς τὴν Κέρκυραν καὶ ἐκεῖθεν εἰς Ἰταλίαν.

* * *

Ἐκ τῶν ἀναγραφομένων ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ κατὰ τὸν Αὔγουστον 1454 συνταχθέντος προκειμένου ἐγγράφου «ἐπειδὴ ἐδώσαμεν καὶ ἐπιστρέψαμεν χωρία καὶ σύνορα τῆς περιοχῆς Μεθώνης καὶ Κορώνης πρὸς τὴν ἐκλαμπροτάτην αὐθεντίαν τῶν Βενετῶν, προκύπτει ὅτι κατόπιν τῶν συχνῶν ἐνεργειῶν τῆς Βενετίας ἐπεστρέφησαν εἰς αὐτὴν παρανόμως καταληφθέντα χωρία καὶ ἐδάφη τῆς ἐν Μεσσηνίᾳ.

Τὸ ἐν τῷ ἐγγράφῳ ἀναφερόμενον χωρίον Κόσμηνα παραδίδει ὁ Θωμᾶς ὅτε ἦτο κύριος τοῦ βορειοδυτικοῦ μέρους τῆς Πελοποννήσου, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν Πατρῶν, εἰς τὸν ἐνετὸν Ἰάκωβον Τέστον, γαμβρὸν τοῦ Νικολάου ντὲ Λεονέσα ἐκ Πατρῶν ἀπιστεῦ καὶ ἠγαπημένου τῆς βασιλείας του, ἵνα νέμεται τοῦτο. Πρὸς διηνεκῆ δὲ ἐξασφάλισίν του ἐξέδωκεν ὁ Θωμᾶς ἀτὲν παρόντα ἀργυρόβουλλον ὁρισμὸν τῆς βασιλείας του τὸν Αὔγουστον τοῦ 1454 καὶ ὑπέγραψε μὲ ἐρυθρᾶν μελάνην τὴν φράσιν †Θωμᾶς ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ εὐσεβὴς δεσπότης Παλαιολόγος πορφυρογέννητος.

Τὰ ἀργυρόβουλλα ἦσαν ἐπίσημα ἔγγραφα ἀπὸ τῶν ὁποίων ἐκρέματο διὰ μηρίνθου (σπάγγου) ἡ ἀργυρᾶ σφαγίς. Ἡ ἔκδοσις τούτων ἦτο ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τῶν μελῶν τοῦ αὐτοκρατορικοῦ οἴκου καὶ τῶν κατεχόντων τὸ τιμητικὸν ἀξίωμα τοῦ δεσπότου. Ἡ χρῆσις τῶν ἀργυροβούλλων, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν τῶν χρυσοβούλλων ἦτο σπανιωτέρα. Ἐκτὸς τοῦ ἐν λόγῳ ἀργυροβούλλου ὁ Σπ. Λάμπρος ἔχει δημοσιεύσει δύο ἕτερα τοῦ Θωμᾶ Παλαιολόγου ἐν τῷ περιοδικῷ «Παρνασσὸς» τόμος 7 (1882 σ. 472 καὶ ἑξῆς).

Τὸ περιεχόμενον τοῦ παρόντος ἀργυροβούλλου ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Ἐπειδὴ ἐμφανίσθην ἐνώπιον τῆς βασιλείας μου κῦρ Ἰάκωβος ὁ Τέστας αἰτῶν παρ' αὐτῆς ὅτι, ἐπειδὴ ἐδώσαμεν καὶ ἐπιστρέψαμεν χωρία καὶ σύνορα τῆς περιοχῆς Μεθώνης καὶ Κορώνης πρὸς τὴν ἐκλαμπροτάτην αὐθεντίαν τῶν Βενετῶν, ἵνα εὐεργετήσωμεν πρὸς αὐτὸν τὴν Κὸσμηναν μετὰ πάσης τῆς περιοχῆς αὐτῆς, ἣν ἐπεμείνατο τῆς βασιλείας μου Καὶ εἰς βεβαίωσιν γὰρ τῆς αἰτήσεως αὐτοῦ ἔδειξε πρὸς τὴν βασιλείαν μου πριβιλέγγιον ἐν τοῦ πρίγγιπος κῦρ Πέτρου Σανσοπράνου, ἐν ᾧ διαλαμβάνει ἡ ρηθεῖσα Κόσμηνα, ὅπως εὐεργετήθην τοῦ ποτὲ κῦρ Τζίλιου ντὲ Λεονέσα, πάππος πατρικὸς τῆς συζύγου τοῦ ρηθέντος κῦρ Ἰακώβου ὅθεν βουλομένη ἡ βασιλεία μου ἵνα δείξῃ εὐεργεσίαν πρὸς τὸν προδηλωθέντα κῦρ Ἰάκωβον διὰ τοὺς κόπους οὓς ἐπεδείξατο δι' ἡμῶν καὶ καθ' ἑκάστην ἐπιδεικνύειν εὐνοιάν τε καὶ προθυμίαν ἀξίως τε καὶ εὐλόγως, ἔνθα προστάττεται ὑφ' ἡμῶν εὐδοτιοῦν, τῶν ἑαυτοῦ οὐ φεισόμενος, ὥστε δουλεύσειν ἡμῖν, μάλιστα δὲ διὰ τὴν πίστιν καὶ ὑπερβάλλουσαν ὑπακοὴν τοῦ ποτὲ κῦρ Νικολάου ντὲ Λεονέσα πιστοῦ καὶ ἠγαπημένου τῆς βασιλείας μου καὶ πενθεροῦ τοῦ εἰρημένου κῦρ Ἰακώβου, ἐπὶ περιλήψει τοῦ παρόντος ἀργυροβούλλου ὁρισμοῦ ἡμῶν ἡ βασιλεία μου βεβαιοῖ καὶ ἀποκυροῖ τὸ ἐκπαλαι αὐτοῦ πριβιλέγγιον, δ' οὗ δίδομεν καὶ εὐεργετοῦμεν τὴν εἰρημένην Κόσμηναν, μετὰ πάσαν αὐτῆς τὴν διακράτησιν καὶ περιοχὴν καὶ τῶν αὐτῆς δικαιωμάτων, τοῦ προδηλωθέντος κῦρ Ἰακώβου καὶ τῶν αὐτοῦ κληρονόμων, ἵνα ποιοῦν ἐπ' αὐτὴν πάντα τἀβουλητέα καὶ ἀρεστὰ αὐτῶν, προστάττοντες καὶ ὁρίζοντες πωλεῖν, χαρίζειν, προικίζειν καὶ ἄλλα πάντα ποιεῖν ὅσα βούλονται τῇ γοῦν ἰσχύϊ καὶ δυνάμει τοῦ παρόντος ἀργυροβούλλου ὁρισμοῦ τῆς βασιλείας μου εὐέχειν ἐπ' ἀδείας ἐπιλαβέσθαι ὁ διαληφθεὶς κῦρ Ἰάκωβος τὸ εἰρημένον χωρίον, διακρατεῖν καὶ νέμεται πᾶσαν τε καὶ παντοίαν ἀπεφερέμενος αὐτοῦ τὴν πρόσοδον. Κἂν εἰς ὁπόσην προχωρήσῃ τὴν βελτίωσιν, καὶ ὅσους ξένους τῷ δημοσίῳ ἀνεπιγνώστους φέρῃ καὶ προσκαθίσῃ, ἵνα ὦσιν ἀνενόχλητοι ὑπὸ τοῦ δημοσίου· νέμεται τοίνυν τὸ εἰρημένον χωρίον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἑξῆς, ὃν τρόπον ἀνωτέρω κατὰ μέρος διωρίζόμεθα, παρὰ μηδενὸς τῶν ἁπάντων ὑφιστάμενος τὴν τυχοῦσαν ἐνόχλησιν· ὅθεν καὶ εἰς τὴν τοῦ μένιμον καὶ διηνεκῆν ἀσφάλειαν ἐγένετο πρὸς αὐτὸν καὶ ὁ παρὼν ἀργυρόβουλλος ὁρισμὸς τῆς βασιλείας μου, ἀπολυθεὶς κατὰ μῆνα Αὔγουστον ἰνδικτιῶνος β τοῦ ς π ξ β ἔτους, ἐν ᾧ καὶ ἡ βασιλεία μου ὑπεσημήνατο.

† Θωμᾶς ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ εὐσεβὴς δεσπότης Παλαιολόγος πορφυρογέννητος.

Π. Στεργιανόπουλος
Καθηγητής

Ὁ Ἰατρὸς κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ εἰδικὸς Δερματολόγος — Ἀφροδισιολόγος ἐπανελθὼν ἐκ τοῦ ταξιδίου του ἐπανέλαβε κανονικῶς τὰς ἐργασίας του καὶ δέχεται εἰς τὸ Ἰατρεῖον του Βότση 20 ἀριθμ. τηλ. 20-14.

ΠΑΥΛΙΔΗΣ
Ἁγ. Νικολάου 26

ΑΡΩΜΑΤΑ
ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ
Κορίνθου 248 ΤΗΛ. 35—53

Μικρὰ νέα

Πλήθη πιστῶν ἔχουν συρρεύσει εἰς τὴν πόλιν ἀπὸ χθές, διὰ τὴν αὐριανὴν ἑορτὴν τοῦ πολιούχου καὶ Πρωτοκλήτου τῶν Ἀποστόλων.

—Οἱ περισσότεροι μ' ἕνα «τάμα» στὸ χέρι καὶ μέ μιὰ παράκλησι στὴν καρδιὰ ποὺ θὰ σιγοψιθυρίσουν πρὸ τῆς εἰκόνος τοῦ Ἁγίου.

—Πολλοί, γυναῖκες ἰδίως, ἔχουν ξεκινήσει, παρ' ὅλην τὴν θομηνίαν τοῦ χειμῶνος, ἀπὸ τὰ μακρυνὰ χωριά τους, ἄλλοι διαπλεύσαντες τρ κυμισμένες θάλασσες, γιὰ νὰ φθάσουν μέχρι τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου.

—Παρήγορο φαινόμενον, διὰ τὴν τόσον ταραγμένην ἀπὸ πάθη ἐποχήν μας...

—Ἂς κάμῃ τὸ θαῦμα της ἡ Χάρη Του, κι' ἂς φέρῃ τὴν γαλήνην, τὴν τόσον ποθητή, οἰμέμερον.

—Ἔπεσαν τὰ πρῶτα χιόνια στὰ γύρω βουνά.

—Ἂς ἀργήσῃ κάπως ὁ χειμῶνας, ἀλλ' ἤδη ὅλες οἱ ἐνδείξεις πείθουν πὼς θὰ ἀργήσῃ καὶ νὰ βγῇ.

—Τὴν Πέμπτην, ὡς πληροφορούμεθα, προετοιμάζεται κάθοδος μυρίων... Ἀγρινιωτῶν στὴν πόλιν μας.

– Διανὰ παρακολουθήσουν τὴν συμπαθῆ ὁμάδα των, τοῦ Παναιτωλικοῦ, ἡ ὁποία θὰ ἀγωνισθῇ μὲ τὸν δικόν μας Ἀχιλλέα διὰ τὸ κύπελλον Ἑλλάδος.

—Παρ' ὅλα ὅσα λέγονται διὰ μερικοὺς φιλάθλους τοῦ Ἀγρινίου, ἐλάχιστους εὐτυχῶς, οἱ δικοί μας φίλαθλοι καλοῦνται νὰ ἐπιδείξουν ἀνώτερον φιλαθλητικὸν πνεῦμα καὶ νὰ χειροκροτήσουν ἐξ ἴσου θερμὰ τὶς προσπάθειες καὶ τῶν δύο ὁμάδων.

—Ὁ ἐφετεινὸς Νοέμβριος ὑπῆρξεν ὁ μῆνας τῶν περισσοτέρων διαζυγίων

—Τὸ ἴδιο ὅμως συνέβη καὶ μὲ τοὺς γάμους.

—Ἀποπνικτικὴ μυρωδιὰ κοπανησμένου σκόρδου θὰ ἁπλωθῇ σήμερα ἀνὰ τὰς συνοικίας τῆς πόλεως.

—Ἡ δὲ γνώριμος συναυλία καυκιῶν καὶ γουδοχεριῶν θὰ συμβῇ τὸ ἑωθινὸν τῆς ἡμέρας ἀπὸ τὰ χαράματα.

—Ὅλες οἱ γιορτὲς παρ' Ἕλλησιν εἴθισται νὰ ἑορτάζωνται μὲ φασαρία, ἀλλ' ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου ἐν προκειμένῳ εἶναι ἡ πλέον θορυβώδης.

Ἰατροί

Ὁ Ἰατρὸς κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Γ. ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ, ἀριστοῦχος Ἰατρικῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἐκπαιδευθεὶς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Μονάχου δι' ὑποτροφίας, δέχεται εἰς τὸ Ἰατρεῖον του Ἁγίου Νικολάου 10. Τηλ. 21—81. Οἱ πτωχοὶ δωρεὰν Δευτέραν—Τετάρτην—Παρασκευὴν 3—4 μ. μ.

ΙΩΑΝΝΗΣ Μ. ΓΙΑΛΕΛΗΣ Ἰατρὸς Παθολόγος δέχεται ἐν τῷ Ἰατρείῳ του Ρήγα Φερραίου 68. Τηλέφ. 33—92.

Ὁ ἐπανελθὼν ἐξ Ἀμερικῆς ἰατρὸς κ. ΔΗΜ. ΛΑΔΑΣ δέχεται καθ' ἑκάστην 4—8 μ.μ Ἀθ. Διάκου 33.

Ὁ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΠΙΜΠΗΣ ἐπὶ τριετίαν ἐν Ἀθήναις ἐσωτερικὸς Ἰατρὸς τῆς Α' Πανεπιστημιακῆς Χειρουργικῆς Γυναικολογικῆς καὶ Μαιευτικῆς Κλινικῆς δέχεται Παντανάσσης 48. Ἀριθ. τηλ. 22—58

ΧΑ Ρ. ΣΟΦΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ Ἰατρὸς Μαιευτὴρ — Γυναικολόγος. Κλινικηδόδος Ὑψηλάντου 176.

ΡΑΒΑΖΟΥΛΑ Ν. ΚΑΛΛΙΟΠΗ (Χειρουργὸς-Ὀδοντίατρος). Μετὰ εἰδικὴν ἐν Ἀμερικῇ ἐκπαίδευσιν, ἐπανέλαβε τὰς ἐργασίας της. Γεροκωστοπούλου 42—Τηλέφ. 30-56.

Ὁ ἀφροδισιολόγος—δερματολόγος ἰατρὸς ΜΙΜΗΣ Α. ΚΑΓΣΑΜΠΑΣ δέχεται ὁδὸς Φιλοποίμενος 25 τηλ. 28—77.

ΕΡΓΑΤΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ
ΠΑΤΡΩΝ

Πρόσκλησις

Καλοῦνται ἅπαντα τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν Σωματείων τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν δύναμιν τοῦ Ἐργατοϋπαλληλικοῦ Κέντρου Πατρῶν ὅπως προσέλθουν μετὰ τῶν σημαιῶν καὶ λάβαρων των εἰς τὸ Ἐργατοϋπαλληλικὸν Κέντρον αὔριον 30ὴν τρέχοντος ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 9ην π.μ. Ἵνα συμμετάσχωμεν εἰς τὴν Λιτανείαν τοῦ Πολιούχου τῆς Πόλεώς μας Ἁγίου Ἀνδρέου.

Ἐντολῇ Διοικήσεως
Ὁ Πρόεδρος
Λάμπρος Ἀντύπας
Ὁ Γραμματεὺς
Νικ. Πόλκας

Ο ΓΙΩΡΓΟΣ

Μπορεῖ εὔκολα καὶ μὲ ἐλάχιστα χρήματα νὰ μεταβάλῃ ὅλα τὰ καλοκαιρινά σας Δερμάτινα εἴδη σὲ ὡραιότατα χειμωνιάτικα. Εἶναι ὁ διασημότερος

ΒΑΦΕΥΣ ΔΕΡΜΑΤΙΝΩΝ ΕΙΔΩΝ

Κατέχει ΕΙΚΟΣΑΕΤΗ πεῖραν καὶ ἐκτελεῖ τὶς πιὸ δύσκολες παραγγελίες, Ἱκανοποιῶντας καὶ τὸν πιὸ ἀπαιτητικὸν του πελάτην, διότι εἶναι ὁ μόνος ποὺ ἐργάζεται μὲ νεωτάτου τύπου ἠλεκτρικὸν μηχάνημα ἀλλαγῆς χρωμάτων

ΣΤΙΛΒΩΤΗΡΙΟΝ & ΒΑΦΕΙΟΝ ΥΠΟΔΗΜΑΤΩΝ

ΑΔΕΛ. ΒΛΑΧΟΥ

ΜΑΙΖΩΝΟΣ 50 — ΤΗΛ. 22—64
Ἐναντι Καθολικῆς Ἐκκλησίας

«ΠΕΣ ΜΟΥ ΓΙΑΤΙ...»

Πές μου γιατὶ κάθε φορὰ ποὺ θὰ σὲ ἀντικρύσω
ἄταχτα νοιώθω τὴν καρδιὰ στὰ στήθη μου νὰ πάλλῃ
Γιατὶ ὅταν τὰ μάτια μου ἐπάνω σου γυρίσω
μέσα μου ἐπανάστασις σηκώνεται μεγάλη;

Πές μου ποιὰ δύναμ' εἶν' αὐτὴ ποὺ μὲ τραβᾶ κοντά σου
καὶ τὴν ὁποίαν προσπαθῶ τοῦ κάκου νὰ νικήσω;
Γιατί ἡ τόση ταραχὴ ὅταν βρεθῶ μπροστά σου,
καὶ δὲν μπορῶ μὲ καθαρὴ φωνὴ νὰ σοῦ μιλήσω;

Γιατὶ τὴ σκέψι μου κρατεῖς αἰχμάλωτό σου τώρα
καὶ μέρα—νύχτα δὲν μπορῶ στιγμὴ νὰ σὲ ξεχάσω
Γιατί, ὁπόταν φάντασες μπροστὰ μου ἐσύ μιὰ ὥρα
δὲν ἐκατώρθωσα ποτὲ ὁ δόλιος νὰ συχάσω;

Πές μου, τὶ μάγια μοῦκαμες καὶ μ' ἔχεις ξετρελάνει
τὶ βότανα μ' ἐπότισες, ὦ! Κόρη μου πανώρηα
Γιατὶ γαλήνης δὲν μπορῶ νὰ εὕρω πιὰ λιμάνι
καὶ νὰ μὴ ζῶ αἰσθάνομαι ὅταν εἶμαστε χώρια;

ΑΝΑΡΒΑΝ (Ζάκυνθος)

ΚΕΦΑΛΟΝΙΤΙΚΟ ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΗΜΑ

Η ΔΕΥΤΕΡΗ ΚΟΛΑΣΙΣ....

Τοῦ κ. Χ. ΒΟΥΝΑ

Καλὸς καὶ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ὁ Γεράσιμος. Σπάνιος οἰκογενειάρχης, φιλότιμος σὰν Κεφαλονίτης, ἐργατικὸς σὰν μυρμήγκι, οἰκόνομος, λογικὸς καὶ περικοσμούμενος ἀπὸ σπάνια τῆς ψυχῆς καὶ τῆς καρδίας προτερήματα καὶ ἀρετάς. καθὼς ἔγροψε εἰς τὴν νεκρολογία του κάποιος φίλος του. Κι' ἀφοῦ ἐξεπλήρωσε ἐπὶ τῆς Γῆς τὸν προορισμὸ του τώρα ταξείδευε πρὸς τοὺς χλοεροὺς τόπους ἔνθα δὲν ὑπάρχει οὔτε ὀδύνη οὔτε στεναγμός.

Τάκ, τάκ, τάκ! Κροῦει τὴν θύραν τοῦ Παραδείσου. Ἀνοίγει ἀμέσως ὁ ἅγιος «Πέτρος καὶ μόλις τὸν ἀντικρύζει: Πήγαινε εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐξώτερον καταραμένε», τοῦ φωνάζει ἀγριεμένος. «Δὲν ὑπάρχει θέσις γιὰ Κεφαλονίτη στὸν Παράδεισο...» Καὶ τοῦ κλείνει μὲ βρόντο τὴν πόρτα κατάμουτρα. «Καὶ τώρα τί γίνεται; σκέφτεται ὁ φίλος μας. Νὰ πάω στὴν Κόλασιν καὶ νὰ μὲ παραλάβουν οἱ διαόλοι μὲ τὶς διχάλες τους; ἀλλοίμονό μου..!»

Ἀλλὰ σὰν Κεφαλονίτης πανέξυπνος ἔχει... θηλυκὸ μυαλό.. ποὺ γεννάει. Κι ἀφοῦ σκέφθηκε ἄρκετὰ καὶ μάτωσε τὸ κεφάλι του ξύνοντάς το μέ τὰ νύχια του γιὰ νὰ τοῦ κατεβάσῃ ἰδέες ξεκίνησε γιὰ τὴν κόλασι. Μὰ ὅταν ζύγωσε περὶ τὰ πεντακόσια μέτρα στάθηκε. Ἔβγαλε τὸ σακκάκι του, ἀνασήκωσε τὰ μανίκια του ὁποκαμίσου του κι' ἄρχισε νὰ μαζεύῃ καὶ νὰ σωριάζει πέτρες. Ἴδρωνε, ξεφυσοῦσε κι' ὅλο καὶ κουβαλοῦσε σ' ἕνα μέρος μικρὰ καὶ μεγάλα κοτρώνια.

Οἱ διαόλοι ποὺ φρουροῦσαν στὴ πόλη καὶ στὶς ἐπάλξεις τῆς Κολάσεως τὸν παρακολουθοῦσανε μὲ κατάπληξι. Πρώτη φορὰ βλέπανε μίαν ἐκδήλωσι τέτοιας τρέλλας. Κι' ὅπως εἶχαν ὑποχρέωσι τρέξανε καὶ τὸ ἀναφέρανε στὸν ἀρχηγό τους.

***

Μόλις ἄκουσε ὁ ἀρχισατανᾶς ὅτι κάποιος σωριάζει πέτρες σ' ἐλάχιστη ἀπόσταση ἀπὸ τὰ σύνορα τῆς σατανικῆς του ἐπικρατείας ἀνησύχησε τρομερὰ καὶ ἀποφάσισε νὰ ἐξακριβώσῃ αὐτοπροσώπως τὰ.. γεγονότα.

Παίρνει μαζί του μιὰ διλοχία βαλζεβούληθων μηχανοκίνητη, διότι καὶ τὰ ὅπλα τῶν σατανάδων ἔχουνε φλοὶ μου συγχρονισθῇ καὶ κλεισμένος σὲ ἕνα τεράστιο ἁμάξι, πλησιάζει μὲ προφυλάξεις τὸν Κεφαλονίτη ποὺ συνέχιζε τὸ.. ἔργο του.

—Τί κάνῃς μωρὲ αὐτοῦ; τοῦ φωνάζει μὲ τὸ χωνί..!

—Ὅ,τι μοῦ γουστάρει, τοῦ ἀπαντᾶ ὁ Κεφαλονίτης.

—Ἀπάντησε ἀμέσως καὶ πὲς μου τοὺς σκοποὺς σου, βρὲ σατανᾶ, τοῦ ξαναφωνάζει ὁ ἀρχισατανᾶς, διότι θὰ σὲ κτυπήσω μὲ ρουκετοβόλα..!

—Μὴν τολμήσῃς νὰ κινηθῇς μόνο κατέχω τὴν ἀτομική, τὸν ἀπειλεῖ ὁ φίλος μας.

Στὴν ἀπειλὴ αὐτὴ ὁ ἀρχισατανᾶς διελύθη. Φαίνεται πὼς οἱ διαόλοι του δὲν κατόρθωσαν ἀκόμη νὰ ἀνακαλύψουν τὸ μυστικό της. Κι' ἀναγκάζεται νὰ μετοχειρισθῇ τὴν... διπλωματία..!

***

Κατεβαίνει ἄοπλος ἀπὸ τὸ ἅρμα του καὶ δίχως καμμιὰν συνοδεία πλησιάζει τὸν Κεφαλωνίτη.

—Γειὰ σου φίλε μου τοῦ ψυθυρίζει, τί γίνεσαι, τί φτιάχνεις, ἂν ἐπιτρέπεται..!

—Μὰ τίποτε τὸ σοβαρό, τοῦ ἀπαντᾶ ὁ Γεράσιμος. Μιὰ δεύτερη κόλασι σκέφθηκα ν' ἀνοίξω καὶ ἐγώ, γιατὶ δὲν μπορεῖς ἐσὺ νὰ ἔχῃς τὸ μονοπώλιο τόσα χρόνια..! Ἐμένα Ἐωσφόρε μου, τοῦ προσθέτει, δὲν μ' ἀρέσει νὰ κάθωμαι. Καὶ σκέφθηκα νὰ φκιάσω μιὰ νέα Κόλασι, ὄχι βέβαια γιὰ νὰ σὲ συναγωνισθῶ, ἀλλὰ γιὰ νὰ γίνεται κάποιος τζίρος..!

Ὁ δὲ ἀρχισατανᾶς μὴ ἔχοντας ἀκόμα τόμυστικὸ τῆς ἀτομοβόμβας ἀναγκάσθηκε νὰ... συνθηκολογήσῃ. Καὶ μάλιστα τοῦ παραχώρησε ὁλικὰ καὶ ἐργάτες κι' ἔτσι χτίσθηκε μιὰ καινούργια Κόλασι, ἀκριβῶς ἀπέναντι στὴν παλαιά, μέσα στὴν ὁποία ὁ φίλος μας, μόνον τοὺς κολασμένους κατοίκους τοῦ νησιοῦ του δέχεται.

Τὰ παραπάνω, ξέχασα νὰ σᾶς πῶ ὅτι τὰ εἶδα στὸν ὕπνο μου. Τώρα, μπορεῖ νὰ εἶναι καὶ... ὄνειρο, μπορεῖ καὶ πραγματικότης. Ποιὸς ξέρει...!

Ἀργοστόλι Χ. ΒΟΥΝΑΣ

Ὁ ΙΑΤΡΟΣ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ εἰδικὸς δερματολόγος — Ἀφροδισιολόγος δέχεται εἰς τὸ Ἰατρεῖον του Βότση 20 ἀριθ. τηλ. 20—14.

Ἐνοικιάζεται κεντρικὸν πολυτελὲς δωμάτιον δι' ἐργένην-Πληροφορεῖται Ἀλεξ. Ὑψηλάντου 178. (Ὑποδηματοπωλεῖον)

ΠΑΥΛΙΔΗΣ
Ἁγ. Νικολάου 26

Νέον ἀτμοκίνητον βαφεῖον
Καθαριστήριον καὶ Σιδηρωτήριον
Γ. ΧΟΛΙΑΣΤΟΥ
Ἑρμοῦ καὶ Κανακάρη 123 ΠΑΤΡΑΙ
Καθίσταται γνωστὸν ὅτι ἤρχισε λειτουργοῦν τὸ κατάστημα, ποὺ ἐγγυᾶται τὴν ἀπόλυτον ἐπιτυχίαν εἰς τὰς βαφὰς ὑφασμάτων, ὡς καὶ τὴν περιποίησιν καὶ ταχείαν ἐξυπηρέτησιν εἰς τὸ καθάρισμα καὶ σιδέρωμα ἐνδυμασιῶν διὰ τῶν τελειοτάτων καὶ τελευταίου τύπου μηχανημάτων Ἀμερικανικῆς προελεύσεως οἴκου
H.O.F.F.M.A.N

Σταυρόλεξον ἀρ. 364

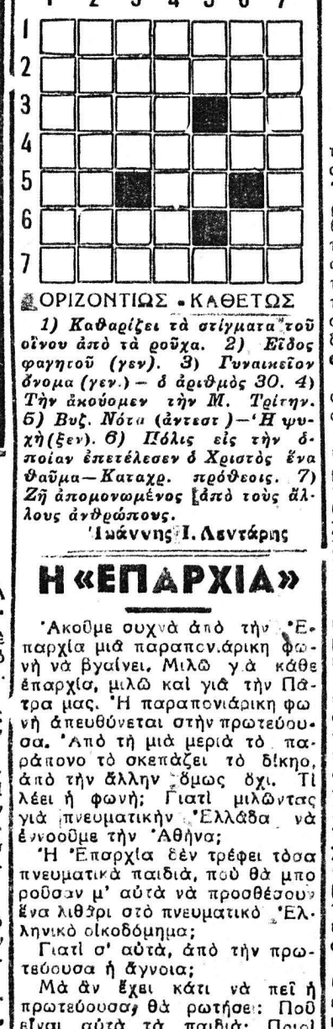

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ - ΚΑΘΕΤΩΣ

1) Καθαρίζει τὰ στίγματα τοῦ οἴνου ἀπὸ τὰ ροῦχα. 2) Εἶδος φαγητοῦ (γεν). 3) Γυναικεῖον ὄνομα (γεν.) – ὁ ἀριθμὸς 30. 4) Τὴν ἀκούομεν τὴν Μ. Τρίτην. 5) Βυζ. Νότα (ἀντεστ.)—Ἡ ψυχὴ (ξεν). 6) Πόλις εἰς τὴν ὁποίαν ἐπετέλεσεν ὁ Χριστὸς ἕνα θαῦμα—Καταχρ. πρόθεσις. 7) Ζῇ ἀπομονωμένος [ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους.

Ἰωάννης Ι. Λεντάρης

Η «ΕΠΑΡΧΙΑ»

Ἀκοῦμε συχνὰ ἀπὸ τὴν Ἐπαρχία μιὰ παραπονιάρικη φωνὴ νὰ βγαίνει. Μιλῶ γιὰ κάθε ἐπαρχία, μιλῶ καὶ γιὰ τὴν Πάτρα μας. Ἡ παραπονιάρικη φωνὴ ἀπευθύνεται στὴν πρωτεύουσα. Ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ τὸ παράπονο τὸ σκεπάζει τὸ δίκηο, ἀπὸ τὴν ἄλλην ὅμως ὄχι. Τί λέει ἡ φωνή; Γιατὶ μιλῶντας γιὰ πνευματικὴν Ἑλλάδα νὰ ἐννοοῦμε τὴν Ἀθήνα;

Ἡ Ἐπαρχία δὲν τρέφει τόσα πνευματικὰ παιδιά, ποὺ θὰ μποροῦσαν μ' αὐτὰ νὰ προσθέσουν ἕνα λιθάρι στὸ πνευματικὸ Ἑλληνικὸ οἰκοδόμημα;

Γιατὶ σ' αὐτά, ἀπὸ τὴν πρωτεύουσα ἡ ἄγνοια;

Μὰ ἂν ἔχει κάτι νὰ πεῖ ἡ πρωτεύουσα, θὰ ρωτήσει: Ποῦ εἶναι αὐτὰ τὰ παιδιά; Ποιοί εἶναι;

Δὲν τὰ ξέρουμε, δὲν τὰ ἔχουμε γνωρίσει.

Ἀπὸ τὴ μιὰ μεριά, τὴν ἐρώτηση, θὰ τὴν σκεπάζει τὸ δίκηο, ἀπὸ τὴν ἄλλη ὅμως ὄχι.

Μᾶς ἐνδιαφέρει τὸ δίκηο. Μ' ἐνδιαφέρει περισσότερο ἡ Πάτρα μας. Τί θὰ ἀπαντήσει; Πῶς θὰ δικαιολογηθεῖ ἡ τρίτη πόλις τῆς Ἑλλάδος, μὴ ἔχοντας νὰ δείξει οὔτε ἕνα ἔστω πιστοποιητικὸ γιὰ τὸ παράπονό της; Οὔτε ἕνα πνευματικὸ περιοδικό. Οὔτε μιὰ σιήλη τουλάχιστον ἀκόμα, σὲ τέσσερες ἐφημερίδες ποὺ κυκλοφοροῦν κάθε μέρα στὴν Πάτρα. Τίποτα ..... τίποτα

Τί φταίει; Ἡ ἴδια ἡ Πάτρα; Μᾶλλον. Αὐτὰ τὰ πνευματικὰ παιδιὰ της, πολλὲς φορὲς ἐπιχείρησαν κάτι νὰ κάμουν. Τέσσερα λογοτεχνικὰ περιοδικὰ κυκλοφόρησαν κατὰ καιροὺς, μετὰ τὴν ἀπελευθέρωση.

Τὸ καθένα ποὺ γεννιώνταν ἄκουε ἀμέσως τὴ θανατικὴ καταδίκη του.

«Τί δουλειὰ ἔχουν οἱ Μοῦσες κι' ὁ Ἀπόλλων, ἐδῶ ποὺ βασιλεύει ὁ κερδῶος Ἑρμῆς;» Κι ὕστερα ἀπὸ λίγο πέθαινε. Δὲν φταίει λοιπὸν ἡ Πάτρα;

Μὰ πάντα εἶναι καιρός, τὰ βαρκὲς ἁμάρτημα ἀπέναντι στοὺς ἑαυτούς μας νὰ σταματήσει.

Ἡ ἐφημερίδα μας ἄρχισε νὰ διαθέτει μιὰ μικρὴ στήλη στὴν Πατραϊκὴ ποίηση. Μὲ λίγη περισσότερη προσοχὴ